

Τα δύο μαζικά κινήματα του φετινού καλοκαιριού...

Του [Δημήτρη Τρικεριώτη](#)

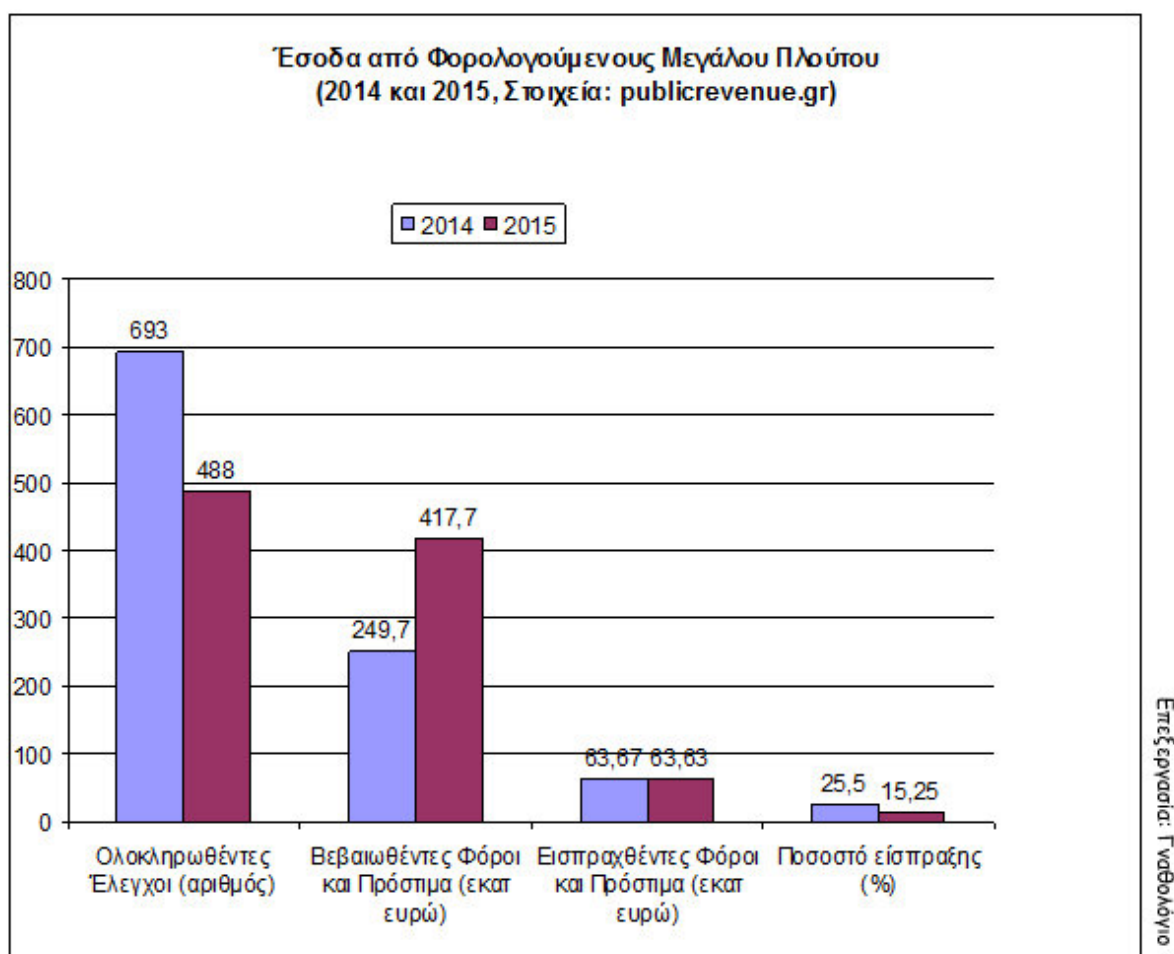
Τους καλοκαιρινούς μήνες του 2014, στους ελέγχους του ΣΔΟΕ, η παράβαση της φοροδιαφυγής έφτανε το 14 τοις εκατό. Το 2015 ανέβηκε στο 19 τοις εκατό και το φετινό καλοκαίρι δείχνει ότι μπορεί να φτάσει ή και να ξεπεράσει το 30 τοις εκατό!

Μια τέτοια κάθετη αύξηση της παραβατικότητας απέναντι στη φορολογική νομιμότητα του τρίτου μνημονίου κατ'αρχήν μοιάζει σαν μια μορφή ατομικής αντίδρασης αυτοσυντήρησης του επαγγελματία και του επιχειρηματία στην εξοντωτική οικονομική πίεση (υπερφορολόγηση, χρέη, ελάττωση κατανάλωσης).

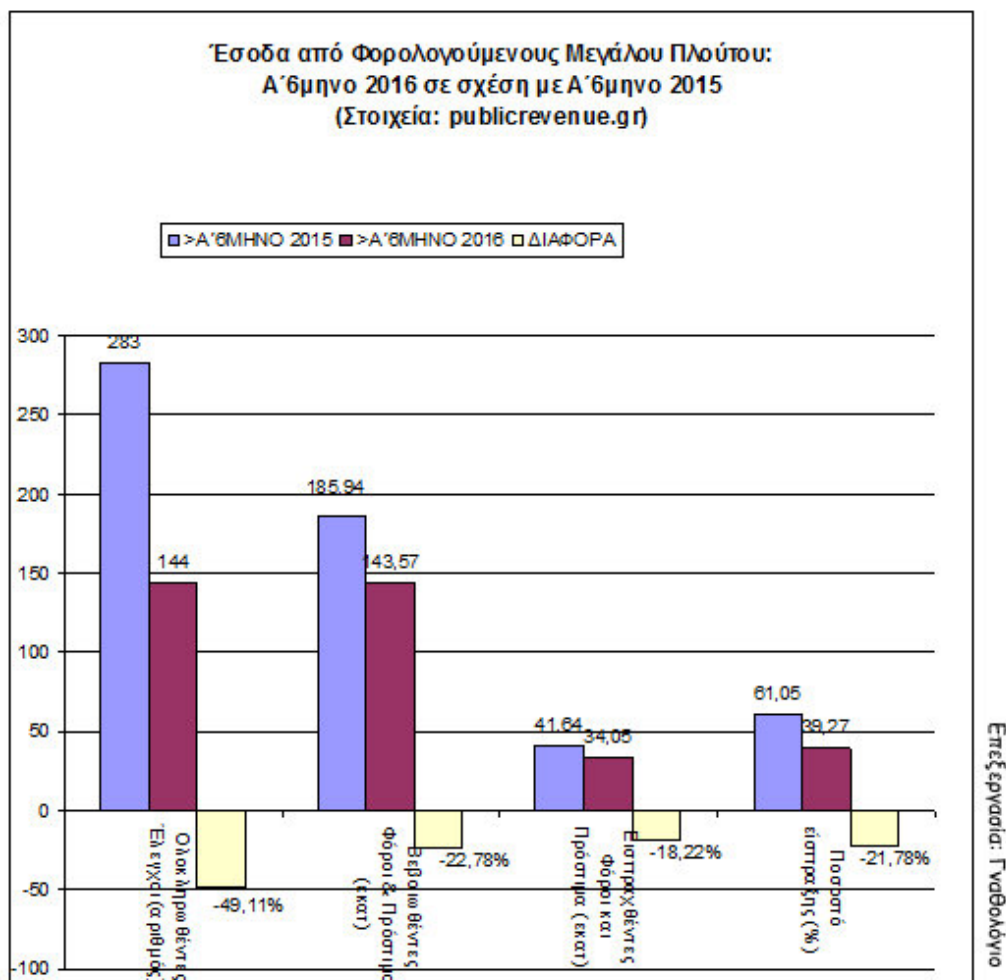
Επιπλέον, με δεδομένη τη στασιμότητα ή και την ενδεχόμενη επιδείνωση των οικονομικών δεικτών (ΑΕΠ, ανεργία, εξαγωγές, έσοδα από τουρισμό), αυτή η συνειδητή ατομική στάση έχει τη δυναμική να μετατραπεί σε ένα «κίνημα» οικονομικής ανυπακοής, το οποίο θα μπορούσε να ενταθεί το φθινόπωρο και να «καθοδηγήσει» τον ήδη επαπειλούμενο εκτροχιασμό των εσόδων.

Αυτό το «κίνημα» έχει «ηθικό σύμμαχο» την κυβέρνηση, που από τη μια επιτίθεται κατά της μικρομεσαίας φοροδιαφυγής - μοναδική πλέον σανίδα σωτηρίας των παραβατών στην ελεύθερη αγορά - και από την άλλη εμφανίζεται απαράλλακτη με τους προηγούμενους κυβερνώντες ως προς την ανικανότητά της να εισπράξει από τον μεγάλο πλούτο.

Το 2015 εισπράχθηκαν σε φόρους και πρόστιμα ακριβώς όσα και το 2014, δηλαδή μόλις 63,6 εκατ. ευρώ, ενώ το πρώτο εξάμηνο του 2016 εισπράχθηκαν 7,6 εκατ. ευρώ λιγότερα (18,2 τοις εκατό) σε σχέση με το αντίστοιχο εξάμηνο του 2015! (Εικόνες 1 και 2).

Εικόνα 1. Σύγκριση εισπραχθέντων εσόδων από μεγάλο πλούτο ανάμεσα στα έτη 2014 και 2015.

Εικόνα 2. Σύγκριση εισπραχθέντων εσόδων από μεγάλο πλούτο ανάμεσα στα πρώτα εξάμηνα 2015 και 2016

Βέβαια με τη βοήθεια και κάποιων μη κομματικών εντύπων και διαδικτυακών ΜΜΕ, η κυβερνητική προπαγάνδα προσπαθεί να διαστρεβλώσει την αλήθεια και να θολώσει τόσο την μεγάλη, όσο και την μικρή εικόνα.

Ωστόσο κανείς δεν μπορεί να παραβλέψει ότι σήμερα το πρόβλημα της σημαντικά αυξημένης μικρομεσαίας φοροδιαφυγής και της εξίσου διαφαινόμενης φοροαποφυγής τους επόμενους μήνες, έχει δύο διαστάσεις τις οποίες ούτε αυτή η κυβέρνηση μπορεί να διαχειριστεί:

***Την διάσταση του ενστίκτου αυτοσυντήρησης,** το οποίο ενισχύεται όσο περισσότερο ο πολιτικός πολιτισμός υποχωρεί αμαχητί στις πιέσεις μιας μακροχρόνιας επιβλημένης οικονομικής βαρβαρότητας.*

***Την διάσταση της κοινωνικής αδικίας,** η οποία ενισχύεται όσο περισσότερο εδραιώνεται στην κοινωνία η άποψη ότι το μόνο που υπερασπίζεται σήμερα η κυβέρνηση σε βάρος της πλειονότητας είναι τα συμφέροντα μιας νέας*

νομενκλατούρας και διαπλοκής.

Βαδίζουμε στην έβδομη χρονιά, ακόμη μες στον λαβύρινθο της οικονομικής στέρξης και του πολιτικού πειραματισμού και αμοραλισμού. Ο Μινώταυρος αλλάζει διαρκώς πρόσωπα, ονόματα και θέσεις. Τελευταία ακούει στο όνομα «Κόφτης». **Ούτε Αριάδνη, ούτε Μίτος και ο καθένας, Θησέας για τον εαυτό του και την οικογένειά του.**

Σύμφωνα με τα στοιχεία του INKA, το 80 τοις εκατό των Ελλήνων δεν μπορούν φέτος να κάνουν διακοπές. Το 2008 δεν μπορούσε το 48 τοις εκατό, το 2010 το ποσοστό ανέβηκε στο 59 τοις εκατό, το 2012 στο 69 τοις εκατό και, πάντα ανοδικά, το 2014 σκαρφάλωσε στο 75 τοις εκατό για να απογειωθεί φέτος στο 80 τοις εκατό!

Πράγματι αποκαλυπτική, μια βόλτα στην Αθήνα του φετινού Αυγούστου με όλην αυτή την κίνηση στους δρόμους και τα πολλά ανοικτά καταστήματα, όλο αυτό το άλλο σιωπηλό ή έστω διαφορετικά πολύβουο μαζικό «κίνημα», ένα «Μένουμε Αθήνα», όλες αυτές τις παράπλευρες απώλειες της οικονομικής κρίσης και των λανθασμένων πολιτικών, που όμως σε τίποτε δεν προδιαθέτουν για μια νέα ήρεμη σουρεαλιστική κανονικότητα και σταθερότητα.

Αντίθετα, αυτό το καλοκαίρι και το ερχόμενο φθινόπωρο δείχνει να ωριμάζει στη βάση της κοινωνίας η κατάσταση που περιγράψαμε πριν 2,5 χρόνια στο άρθρο: [«Μια ζούγκλα ελεγχόμενη για το ποια ζώα και θηριά θα ζήσουν και ποια θα πεθάνουν»](#):

«Στην πραγματικότητα, ο καθένας ζει μόνος την προσωπική του περιπέτεια απέναντι στην οικονομική επίθεση του κράτους και της διαφθοράς. Η κατάσταση και η αντίδραση του μέσου Έλληνα πολίτη μοιάζει με εκείνη της 90χρονης γυναίκας με Αλτσχάιμερ, που κατέληξε να συλληφθεί για ένα χρέος λίγων χιλιάδων ευρώ, επειδή με το μυαλό της χαμένο στη νόσο, βρέθηκε ξημερώματα να περπατά μονάχη στο δρόμο. Ο Έλληνας με αθεράπευτη κοντή πολιτική μνήμη και με αθεράπευτο κοντόφθαλμο πολιτικό κριτήριο την προσωπική του διάσωση πορεύεται ανοργάνωτος, ευάλωτος και απροστάτευτος μες στα άγρια χαράματα από μια νύχτα που δεν λέει να τελειώσει. Θαρρείς κινείται ζαλισμένος στο απόλυτο σκηνικό μιας ανθρώπινης ζούγκλας παρότι έχει την αίσθηση ή ακόμη και την γνώση ότι αυτή είναι περιφραγμένη κι ελεγχόμενη στο έλεος ελεύθερων σκοπευτών για το ποια ζώα και θηριά θα

ζήσουν και ποια θα πεθάνουν - κάτι σαν το αχανές πάρκο Κρούγκερ στη Νότια Αφρική...»

Με δυο λόγια, η πρωτοφανής φετινή μαζικότητα στην οικονομική ανυπακοή και την αδυναμία για διακοπές σπρώχνουν την κοινωνία στη βαρβαρότητα, τα ένστικτα και την ανισότητα. Πιο βαθιά, πιο αμετάκλητα. **Και πιο δικαιολογημένα;**

Twitter: [@BlogGnathion](https://twitter.com/BlogGnathion)